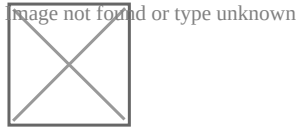

Ο ομορφότερος στίβος.(Αφιερωμένο στους μαθητές που συμμετέχουν στις Πανελλαδικές Εξετάσεις)-π.Δημ.Μπόκου.

/ Γενικά / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Τη νύχτα 7 προς 8 Δεκεμβρίου 2012 συνέβη ένα συγκλονιστικό γεγονός. Στο χωριό Μεσορόπη Παγγαίου Καβάλας ένα σπίτι άρπαξε φωτιά. Ήταν μια μικρή τριώροφη μονοκατοικία, όπου κατοικούσε η μεγάλη υπερπολύτεκτη οικογένεια του ζεύγους Αθανασίου και Ειρήνης Τσιμηρίκα με δέκα παιδιά. Η φωτιά εκδηλώθηκε στο δεύτερο όροφο, όπου κοιμόντουσαν ο παππούς και η γιαγιά της οικογένειας με τα δύο μικρότερα παιδιά, τον Γεράσιμο, 7 ετών, και τον Ανδρέα, 5 ετών. Όταν η φωτιά έγινε αντιληπτή, οι γονείς και τα μεγαλύτερα παιδιά άρχισαν αμέσως να βγάζουν έξω τα μικρότερα παιδιά. Όμως στο δεύτερο όροφο η φωτιά προκάλεσε

βραχυκύκλωμα που βύθισε στο σκοτάδι ολόκληρο το σπίτι. Ο πυκνός καπνός συμπλήρωσε το κακό κατεβάζοντας την ορατότητα στο απόλυτο μηδέν.

Στις κρίσιμες εκείνες στιγμές του πανικού και της σύγχυσης ο μεσαίος γιος, ο δεκαπεντάχρονος Τηλέμαχος, αντιλήφθηκε πρώτος τον κίνδυνο που διέτρεχαν τα μικρά του αδέλφια στο δεύτερο όροφο. Χωρίς δισταγμό όρμησε μέσα στη φωτιά για να τα σώσει. Παρά τις ηρωικές του προσπάθειες όμως ο καπνός και το σκοτάδι δεν του επέτρεψαν να πετύχει στο σκοπό του. Αποτέλεσμα; Ο νεαρός Τηλέμαχος έχασε τη μάχη με τη φωτιά. Απανθρακώθηκε και αυτός μαζί με τα δυο μικρά του αδέλφια.

Η είδηση συγκλόνισε το πανελλήνιο. Τα ΜΜΕ εξύμνησαν τον ηρωισμό και την αυταπάρνηση του νεαρού Τηλέμαχου. Επί εβδομάδες έντυπα και διαδίκτυο συνέχιζαν να γράφουν και να δημοσιεύουν. Και τέλος η Ακαδημία Αθηνών, το ύψιστο πνευματικό ίδρυμα της χώρας, βράβευσε μετά θάνατον (για τρίτη φορά μετά το 1940), την υπέροχη αυτή πράξη αυτοθυσίας στις 20 Δεκεμβρίου 2013 (Περιοδ. Ελληνορθόδοξη Πολύτεκνη Οικογένεια, τ. 141, σ. 17-18).

Αξίζει πράγματι κάθε έπαινος στο δεκαπεντάχρονο μαθητή που αψηφώντας τον κίνδυνο ρίχτηκε πρόθυμα στο καθήκον του να σώσει τα αδέλφια του με τίμημα τη ζωή του. Οι αξιέπαινοι γονείς του μπορούν μέσα στο βαθύ τους πόνο να χαίρονται κιόλας, γιατί αξιώθηκαν να εκθρέψουν έναν τέτοιο πανέμορφο ανθό. Με άριστο ήθος και άριστη επίδοση στις σπουδές του, μια και ήταν άριστος μαθητής, (με βαθμολογία ακέραιο 20) και σημαιοφόρος του σχολείου του. Ο μικρός ήρωας διάλεξε όμως έναν ομορφότερο στίβο. Και κέρδισε μian αξιοζήλευτη θέση στην ένδοξη στρατιά των μαρτύρων του Θεού, μάρτυρας και αυτός στο στίβο της αυτοθυσίας, της αγάπης, της προσφοράς. Χιλιάδες εύγε και σ' αυτόν και στους γονείς που τον ανέδειξαν.

Εσύ; Σκέφτηκες ποτέ αυτόν το στίβο; Ή μήπως σε απορροφά εντελώς και αποκλειστικά το θέμα των επιδόσεών σου στο στίβο της μάθησης;

Καλή η μάθηση. Μα ακόμα καλύτερη η μόρφωση. Που σε αναδεικνύει άνθρωπο μορφωμένο. Άνθρωπο δηλαδή με μορφή, με ανθρώπινο πρόσωπο, γεμάτο χάρη και γνησιότητα. Κάτι που, οι πολλές απαιτήσεις της μάθησης καμμιά φορά (ή μήπως συχνά και κατά κανόνα;) μας κάνουν να το ξεχνάμε. Και γινόμαστε τότε ίσως τέρατα γνώσης, αλλά όχι μόρφωσης, καλλιέργειας δηλαδή πνευματικής. Σαν να λέμε αληθινά τέρατα. Που ρουφάμε άπληστα τη μάθηση, για το κοινό δήθεν καλό, αλλά κυρίως για να ζήσουμε τη ζωή μας. Να ικανοποιήσουμε κάθε μας (εγωκεντρική, τί άλλο;) επιδίωξή μας, που θα μας φέρει αναπόφευκτα στην ιδιοτελή σχέση με τον συνάνθρωπο και στην αδίστακτη χρήση θεμιτών και

αθέμιτων μέσων για την επίτευξή της. Δηλαδή στην εκμετάλλευση (αν δεν φοβούμαστε τις λέξεις).

Καταλαβαίνεις λοιπόν γιατί ο αρχαίος ποιητής Θεόκριτος, όταν ρωτήθηκε ποια είναι τα ωμότερα θηρία, απάντησε: «Στα όρη μεν οι αρκούδες και τα λιοντάρια, στις πόλεις δε οι οικονομικοί εκμεταλλευτές και οι συκοφάντες»;

Καλός ο στίβος της μάθησης. Και πρέπει να ρίχνεσαι σ' αυτόν πρόθυμα, επίμονα και άοκνα. Μόνο να μην ξεχνάς και τον άλλο, τον ομορφότερο στίβο, που δίνει νόημα και ποιότητα στη ζωή. Αυτόν που διάλεξε ο υπέροχος, μικρός, μα και τόσο μεγάλος ήρωας Τηλέμαχος.

Στις εξετάσεις σου και στον ένα, αλλά και στον άλλον κυρίως στίβο, σου εύχομαι να έχεις πάντα

Κ Α Λ Η Ε Π Ι Τ Υ Χ Ι Α !

π. Δημήτριος Μπόκος

Πηγή: fdathanasiou.wordpress.com